

SLOVENSKI NAROD.

Izdaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izredne vplačilne naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petdesetne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravništvo pa v pritličju. — Upravištvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 35.

Novo izdajstvo Šusteršiča.

Včeraj se je vršilo vsled dogovora med dr. Tavčarjem in dr. Plojem v lepem klubu dr. Šusteršiča posvetovanje, kako bi bilo prodajati koroških Slovencev v zadnjem trenutku pomagati s kako skupno akcijo vseh Slovanov, in zlasti Jugoslovanov. To je bila tudi pisмено Šusteršičevemu klubu izražena želja Korošcev. — Pri tem posvetovanju je naglašal dr. Ploj z vso vno neobhodno potrebo takega skupnega in odločnega nastopa v prilog dr. Tavčarjevemu predlogu na reasumiranje razprave radi Koroške, da se Slovincem določi vsaj en sigurnen volilni okraj.

Zoper ta nasvet dr. Ploja nastopil je dr. Šusteršič v imenu kranjskih klerikalcev in Hrvatov lepega kluba ter ga pobijal z vso odločnostjo ter je izjavil, da on in Hrvatje odločno protestujejo zoper vsak predlog, ki meri na reasumiranje, bodisi katerekoli dosedaj v odseku sprejete točke, in da ne dopustijo tudi reasumiranja glede Koroške.

S tem novim zločinom dokazal je Šusteršič nepobitno, da je v istini najostudnejši izdajalec koroških Slovencev in suženj vlade. Sramota mu večna!

Dr. Tavčar bode svoj predlog, ki ga je dogovorno z dr. Plojem bil začasno v petek umaknil, zopet stavil in glasovanje po imenih zahteval, da bosta dr. Šusteršič in dr. Ivčević prisiljena javno proti koroškim Slovincem glasovati.

Zavedajoč se svojega nečuvnega izdajstva, je Šusteršič v sinočnem „Slovincu“ priobčil pojasnilo, ki je pravi monument nesramnosti. V tem „pojasnilu“ je rečeno:

„Klub meni, da je dr. Tavčarjev reasumijski predlog glede Koroške popolnoma ponesrečen in stvari koroških Slovencev popolnoma škodljiv. Škodljivost tega predloga bi bila temvečja, če bi se zanj angažirala „Slovenska Zveza“, ki je edina resna zastopnica interesov obmejnih Slovencev. Nasprotno pa se škodljivost dr. Tavčarjevega predloga kolikor toliko paralizuje, ako „Slovenska Zveza“ naravnost proti njemu glasuje in s tako varuje popolnoma proste roke za resno akcijo v zbornici, ki jo bode z vso odločnostjo započela.“

Vsaka beseda je v tem pojasnilu je sleparska. Edina pomoč, rešiti koroške Slovence, je reasumiranje načrta o razdelitvi volilnih okrajev na Koroškem, druge pomoči sploh ni. To je sprevidel tudi dr. Ploj in se je zaradi tega zavzel za reasumiranje v smislu dr. Tavčarja. Besedjenje o škodljivosti dr. Tavčarjevega predloga je budalost in družega nič. Vrhunec nesramnega sleparstva pa je, da dr. Šusteršič in z njim združeni izdajalci zaradi tega zoper reasumiranje načrta za Koroško, da si varujejo popolnoma proste roke za resno akcijo v zbornici, ki jo bodo z vso odločnostjo započeli. Švindler, sam navaden švindler. Klerikalci so koroške Slovence prodali in izdali in ker imajo napram vladi vezane roke, ne smejo ničesar resnega storiti. Kar bo odsek sklenil, bo obveljalo tudi v zbornici ali pa pojde cela volilna reforma po vodi. Le v odseku se da kaj doseči, v zbornici je vsaka sprememba izključena. Kdor obeta, da bo v zbornici dosegel kako premembo je slepar; v zbornici lahko uprizarji kako navidezno akcijo, a to bi bilo le sleparstvo, zakaj uspeh je absolutno nemogoč.

Iz odseka za volilno reformo.

Dunaj 17. oktobra. Danes se je pričelo razpravljati o najbolj kočljivi točki cele volilne reforme, namreč o varstvu razdelitve volilnih okrajev v dvetretjinsko večino. Prvi je govoril vodja nemške ljudske stranke poslanec Chiari, ki je izjavil, da je bil ta paragraf za njegovo stranko predpogoj, da se je sploh začelo razpravljati o volilnem načrtu. — Poslanec dr. Kramar je izjavil, da je odsek prispel do odločilne točke, da stojmo pred vprašanjem: „Ali dobimo volilno reformo ali ne?“ Prijatelji volilne reforme se motijo, ako mislijo, da Čehi, ki so se za volilno reformo dosedaj tako toplo zavzemali, morajo tudi v tem pogledu popustiti. V Gautschevem načrtu ni bilo ničesar o taki nemški zahtevi. Ako bi se bila volilna reforma napravila pravičnejše, bi dvetretjinsko zavarovanje sploh ne imelo pomena. — Potem je govoril poslanec Zazvorka svoj obstrukcijski govor. V začetku govorja je izjavil, ako je Nemcem res kaj na volilni reformi, ne smejo vztrajati pri svoji zahtevi. Govoril je cele štiri ure, nato pa prosil načelnika, naj sejo prekine. — Načelnik dr. Ploj je naznanil, da mu je poslanec Malfatti izročil predlog, naj se zavaruje za razdelitev volilnih okrajev 18 let v dvetretjinsko večino pri navzočnosti najmanj polovice zbornice. Po 18. letu pa se sme sprememba skleniti z večino treh petin glasov vseh poslancev. Posl. dr. Stran-sky je zaklical: „Nikdar!“ Jutri dopoldne se seja nadaljuje.

Parlamentarni položaj.

Dunaj 17. oktobra. Obstrukcija čeških radikalcev proti nemški zahtevi dvetretjinskega varstva dela vladi večje skrbi kot Nemcem samim. Ministrski predsednik baron Beck je poklical voditelja čeških agrarcev poslanca Praška k sebi ter mu

skušal dokazati, da je obstrukcija brezsmiselna. Nemci se z vlado vred tolažijo, ako Löckerjev predlog tudi ne dobi večine v odseku, odloči pa zbornica v prilog Nemcem s pomočjo Poljakov in Italijanov. Skoraj gotovo se sprejme predlog posl. Malfattija, ki ga je stavil v današnji seji v imenu manjšin. — Končno glasovanje o § 42. in s tem o celi volilni reformi, bo najbrže v petkovi odsekovi seji.

Podržavljenje Severne železnice.

Dunaj 17. oktobra. Železniški odsek je dognal v današnji seji ves načrt o podržavljenju Severne železnice. Le § 12. se je odložil za jutrišnjo sejo. Ta § je seveda najbolj kočljiv, ker govori o prevzetju uradnikov Severne železnice v status uradnikov državnih železnic in o varstvu narodnostnega posestnega stanja med uradništvom. — V današnji seji je posl. Mastalka interpeliral železniškega ministra, da si italijanske železnice pridržujejo vozove avstrijskih železnic. Govoril, da se to res godi, da ostane v Italiji na tisoče avstrijskih železniških voz. Železniško ministrstvo je že potrebno odredilo, da pridejo ti vozovi nazaj.

Penzijsko zavarovanje zasebnih uradnikov.

Dunaj 17. oktobra. Vsled soglasnega sklepa je poslal češki klub posebno deputacijo treh poslancev k predsedstvu gosposke zbornice s prošnjo, naj se na dnevni red seje 30. t. m. postavi zakon o penzijskem zavarovanju privatnih uradnikov. Dobili so odgovor, da odobri tozadevni zakonski načrt komisija gosposke zbornice že 26. t. m., nakar pride takoj pred plenum.

Afera grofa Zichyja.

Budapešta 17. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je po-

slanec Ugron interpeliral zaradi grofa Evgena Zichyja, ki je kot poslanec bil proti svoji volji poslan v sanatorij za umobolne. Zadeva se je izročila imunitetnemu odseku, ki bo zaslišal zdravnike in člane grofove rodbine.

O aferi piše „Magyar Hirlap“, da so zdravniki izrekli, da je potrebno oddati grofa v sanatorij. Grof Zichy je sam v to privolil. Nato šele je grofova rodbina naprosila nečaka ministra grofa Aladarja Zichyja, naj sprejme staro grofa v sanatorij.

Carinski konflikt med Avstrijo in Srbijo.

Dunaj 17. oktobra. Prihodnje dni se skliče carinska in trgovinska konferenca, ki se bo bavila z odgovorom srbske vlade. Konferenca se brezdvomno izreče za prekinitve trgovinskih pogajanj.

Belgrad 17. oktobra. Narodni poslanci so napovedali v skupščini interpelacijo o trgovinskih razmerah med Avstrijo in Ogrsko.

Rim 17. oktobra. Angleški in francoski časopisi so zadnje čase pisali, da se pripravljajo med Srbijo in Italijo vojaška konvencija, za kar govori dejstvo, da se je letošnjih srbskih manevrov udeležil italijanski vojaški ataše, sicer pa noben zastopnik tujih velesil. V italijanskem ministru zunanjih zadev izjavljajo, da je ta vest tako brezsmiselna, da je še preklepetati ni treba. Italija niti ne misli, kratiti Avstriji njenega vpliva, ki ji po pravici pristoji na Balkanu.

Dogodki na Ruskem.

Moskva 17. oktobra. Bivši predsednik državne dume Muromcev je suspendiran od sej moskovskega zemstva in mestne dume, ker je uvedeno proti njemu kazensko postopanje zaradi podpisa viborskega manifesta.

Petrograd 17. oktobra. Danes so odpravili 200 političnih oseb v

LISTEK.

Hrepenenje.

A. P. Rusič.

(Dolge.)

Usedel se je za mizo in začel pisati prošnje. Večkrat se je zmotil, pokvaril je papir in ga vrgel proč. Pred njim na mizi se je šopiril velik, ostuden časnik s kratkimi inserati, jokavimi in kričečimi... Pisal je in pisal, dokler ni omagal. Pretežke in predebele so bile danes njegove misli.

„Čudno je to,“ je mislil. „Človek živi in ne ve, zakaj — hudo je to, naravnost: greh je. Trudi se — pa zakaj? Kakšen je moj cilj? Nikjer ga ni, zato ni vredno, da bi se mučil. Hm — čemu sploh... hrepenenje? Pride mala sapica, nedolžna in na videz tudi brezpomembna — in odtrga se kapljica od veje...“

Z rokama je ril po laseh in iskal rešilne misli.

„Vsi hrepene po lepem, solnčnem življenju. In koliko jih je, ki se preinejo na dan lahko, skoraj brez truda; a drugi zopet s pomočjo nelepah in obsodbe vrednih dejanj. Usoda je to; čemu potem cilji in čemu trud?“

In življenje se mu je zazdelo banalno in dolgočasno.

„Vode mi daj!“ je kričal v so-sedni izbi Mužan. — „Kakšno je naše življenje?“

„Ta Mužan,“ je govoril sam s seboj Seljak, „ne dela nič, ne misli nič in vendar živi. Slabše je kakor življenje, kakor ono živine v hlevu.“

„Pamž, ali ne boš zakuril? Lenoba!“ Grdo je klela Filomena Mimico. „Uh — ta pankrt!“ Votlo je zabolapelo, otroški glas je zavekal in naglo utihnil.

Zasnilila se je Mimica Seljaku. Ujel je misel, ki je bila skoro rešilna, misel, ki je je bil lačen. Kako bi on živel vse drugače, vse boljše... Lepo, gladko službico bi moral imeti, ljubil bi ženo in lepo bi vzgajal otroke... vse drugače in vse boljše, kakor pa so vzgajali njega. Zvečer bi prišel truden domov, žena bi mu kuhala večerjo, on bi se pa vsedel za mizo. Prižgal bi pipo, otrok bi mu čepel na kolenih in se igral z njegovimi brki. Sklonil bi se preko mize in poljubil ženo: „Draga moja Anica, žena moja“... Blagostanje bi raslo neprestano, neutrudljivo... Mirno in prijetno bi gorela luč na mizi.

Počasi je mineval čas. Vse razmetano je bilo v njegovi duši, nered je vladal vsepovsod; poloteval se ga je strah. Ne oni navadni strah pred bodočim življenjem, nestalnim in valovitim, ampak strah, da ne ugasne hrepenenje nikoli več, da se rodi brezsrčnost in bestijalnost. Gledal je skozi okno, roke globoko v žepih. Počasi in utrujeno so se vrteli sneženi kosmiči po zraku in polasčala se ga je neka domača prijetnost. Prav tako brez razuma bi moral živeti, kakor žive snežni kosmiči. Glej! — kamor padeš, vseeno je. Tam obstaneš in pogineš. Tako je mislil. Prazna in razdrta je bila njegova duša in življenje tam zunaj je bilo prav tako.

„O, veliki Bog... Kaj res ni nič ostalo zame? Kakšno življenje?“ je vzklikal zopet čez nekaj časa.

„Jaz ti že še pokažem... nesramnica,“ je kričal Mužan za steno. Seljaku se je zagnusilo in udaril je s pestjo ob mizo.

„Drhal!“

Zopet so se zasukale njegove misli. „Krr... Krru... Usmili se me grešnika“... je zazvonilo v ušesih. Zamašil si je ušesa, a zvonjenje ni utihnilo.

„Zakaj nisi zavlil starcu vratu? Glej, cilj bi bil imel!“

Ustrašil se je samega sebe. A ubežati ni mogel več. Vezalo mu je roke, davilo ga je v grlu, sedalo mu je na prsi...

Opoldne je prišla v sobo Filomena, vabit ga h kosilu. Našla ga je na postelji. Nasmešnila se je odurno in stopila bliže. Imel je široko odprte oči in ujela sta se. Seljaku je bila ta ženska že od nekdaj zoprna, a sedaj se mu je naravnost studila, ko se mu je nenadoma zarežala v obraz. Vstal je, toda ona se ni odmaknila, iskala je njegovega pogleda. Nehote se je dotaknil njenega lica in začudil se je zelo, da je bil obraz te ženske nenavadno gorak in gladek. To ga je jezilo.

Utihiili so že nad mestom opoldanski zvonovi, ubijali so se še bronasti glasovi ob strehah in ob zidovih. Raztepen ženski glas je pel nekje med zidovjem in se naglo izgubil. Grda je bila Filomena, še globlje so ležale danes njene oči, velike, s krvjo podplute oči; spodnja ustnica je bila globoko povešena po suhi bradi. Tesno je bilo Seljaku okoli srca, ko so velike, s krvjo podplute oči nemirno

iskale njegovega pogleda. Naravnost silila je vanj in domislil se je, da je to vedenje za zakonsko ženo nesramno, prav nesramno. Izmuznil se ji je kakor jegulja in naglo stopil na hodnik.

„Dosedaj ste... spali?“ Kakor v sanjah je slišal za seboj njen glas, nečist in hripav. Naglo se je okrenil in stopil v Mužanovo sobo.

Mužan je sedel v sami spodnji obleki za mizo in jedel z velikega kroznika. Zaspane so bile njegove kalne oči in lahko se mu je tresla roka. Toplo je bilo v sobi in Seljaka je prevzel prijeten občutek gorkote.

„Zima... zima...“ je rekel Mužan, zdehal in gledal skozi okno na sosedne strehe. Leno se je premikal in zabuhel, bakren je bil njegov obraz. Prisedla je stara Mužanka; s svojimi aristokratičnimi lasmi, ki so spominjali na preteklost, je dostojanstveno sedela za mizo; poln debelih gub je bil njen obraz, podoben zgubanemu jabolku; bleščeče oči so neprestano nečesa iskale po sobi.

Filomena je prinesla na mizo veliko skledo močnate jedi; počasi so zajemali iz skleda. Prisedla je tudi Filomena in začela naglo jesti.

Vsi so molčali. (Dalje prih.)

Sibirijo. Med prognanci je bil tudi pisatelj Beiland, ki se je pred odhodom zastrupil.

Varšava 17. oktobra. Danes so roparji sredi mesta napadli sprehalce, ranili nekega redarja ter nato zbežali v neko trgovino. Vojaška patrola je opetovano streljala v trgovino ter ubila več oseb.

Dopisi.

Od Sv. Trojice v Slovenskih goricah. Pred nekaj dnevi sem čital v „Slov. Narodu“ popravek, v katerem se pere gvardijan trojiškega samostana radi podpisov zoper ločitev zakona itd. Kaj se še tiče podpisov, me stvar ne briga nič, vem pa, kako so delali ti gospodje takrat, ko so podpise pobirali. A neka druga točka me zanima, to je točka 4, v kateri pravi gvardijan, da ni res, da bi se dogajale nekake — delikatne — stvari — za frančiškanskim zidom. Resnici na ljubo hočem tedaj javnosti povedati, kako stvar stoji. Vnaprej pribežim, da se je č. o. gvardijan pri točki 4. debelo zlagal, hotel prikriti škandale, ki se dogajajo že dalje časa. Najprej vprašam: biva li v omenjenem samostanu kak pater, ki ga kličejo — Simon? Je-li č. o. gvardijanu znano, kaka pujskom lastna nagnjenja ima ta pater Simon? Ako ne, eva pojasnila. Pater Simon, ki zbujajo obči smeh in zabavo že med kmečkimi ljudstvom, je oni možič, ki ima pregorelo ljubezen do moških, ter seveda tudi predolge prste. Bilo je menda v prvi polovici meseca septembra, ko je imenovan pater „fehtal“ po domači župniji ter zabredel tudi v sosednjo. Tako je približal tudi do neke hiše, kjer so se dobro imeli. Ko ni bilo nobenega v hiši, povabil je nekega mladega gospoda, s kojim se je pogovarjal ob hišnih vratih, naj sede k njemu za mizo. Ta, seveda nič hudega sluteč, sede k njemu, a odpihati jo je moral kmalu, kajti „žegnana“ roka je segala predaleč. A s tem, da se mu je oni gospod odtegnil, še ni bilo vse končano; dobila sta se zopet v drugi sobi, kjer so pa vso stvar opazovali tudi drugi gospodje in nekaj kmečkih oseb. Da je bilo smeja na ceste, ni treba posebej omeniti. Pater Simon je postal tako predrzen, da mu je moral odbežati prizadeti gospod, ki se je bil odšel. Ko pa ni bilo se mu je oni gospod umaknil v sosedovo hišo, na kar se je „čisti“ pater poslovil. Novica, koja je povzročila Simon, širila se je naglo in padla je marsikatera debela na frančiškano novodolžnost. Kmalu na to so se pa oglasili še drugi gospodje, ki so imeli že preje čast, občutiti gorkoto Simonovih rok. Tako se godi zunaj klostra; kaj pa počenja Simon za samostanskim zidovjem, ve pa, kakor je namignil, gvardijan, samo da ga je sram javno priznati. Ker se te stvari vedno in vedno ponavljajo, opozarjamo dotičnega provincijala, pod katerega spada trojiški samostan, da stvar preišče, vročkrvnega patra pa pošlje med usmiljene sestre, da se njegov nenravn nagon prekuone. Za danes bodi to v pojasnilo č. o. gvardijanu, da piše drugi resnične popravke ter ne farba javnosti in ne zakriva lumparij, ki se v resnici dogajajo. Ako pa želi natančnejših pojasnil, mu jih poročamo iz sra radi. Oseb, ki so bile prizadete, je dovolj, pri čem pa še več.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. oktobra.

— **Naše „pridobitve“!** „Edinost“ piše: Naučni minister dr. Marchet je obvestil nemške poslance, da je vlada sklenila še v tem letu zgraditi novo nemško šolo v Puli. Za gradnjo potrosi vlada nič manje nego 141.550 kron! In to izjavlja naučni minister mirnim srcem in mirno vestjo vspricho šolskega škandala v Trstu. Za otroke narodnosti, ki v tej deželi niti avtohtonosti ni, razmetuje država stotisoče in stotisoče; za tisoče otrok avtohtonega prebivalstva v Trstu pa skopuhari z nekoliko stotinami goldinarjev, ki bi jih stala ena borna ljudska šola. Ali je res javna vest že popolnoma — zadremala? Menda bo tako, sicer ne bi zastopniki naroda slovenskega (ali — da ne bo krivice — večina njih) tako devotno poljubljali roke, ki nas tako ljuto tepe! Laška šola pri Sv. Ivanu, nemška šolska palača v Puli, za tržaške Slovence petrificirana šolska mizerija — so-li morda to tiste „pridobitve“ slavno izvojevane v — „nem tednu“?!

— **Ekonomi pri „Ljudski posojilnici“.** S Štajerskega se nam

piše: Kakor bode še znano čitateljem, je bila posodila „Ljudska posojilnica“ nekemu Georg Regorschegg v Poljčanah nad poldrugi milijon kron. Ko je ta gospod lani napovedal konkurz, je prevzela „Ljudska posojilnica“, da pokrije mali del svojih terjatev, tudi vinograde v Halozah, Litmerku, Samužanih, sploh vse v ormoškem okraju ležeče vinograde. Oskrbovala je nekaj časa te vinograde sama po svojih odbornikih in ekonomih, potem pa je pošljala tiskane prodajne pogoje po Štajerskem. Bil bi tudi marsikateri rad kupil lepe vinograde. Manjše gorice je razprodala po normalni ceni slovenskim kmetom, tudi kaplanu Lovrenku privoščimo napol podarjeni vinograd v Samužanih. Zgražajo pa se vsi pošteni ljudje nad prodajo dveh največjih in najlepših vinogradov, v Halozah ter v Litmerku pri Ormožu. Neki Johann Fischerauer iz Ljubna na Zgornjem Štajerskem je kupil te vinograde, in sicer za ceno, ki jasno dokazuje razmere pri „Ljudski posojilnici“. Vinograd v Halozah je kupil ta Nemec za 12.000 kron, vreden pa je med brati 30.000 kron, približno toliko je vreden in je plačal kupec tudi za Litmerški vinograd. Letos bo dobil Fischerauer v Halozah vina za najmanj 8000 K, v Litmerku pa tudi približno toliko. Tako podpira „Ljudska posojilnica“ Nemca, mu takorekoč podari posestva. Kakor sodijo zvedenci, je zaslužil Fischerauer s temi kupi ter z letošnjo trgovino kakih 40.000 K. Ne bi bil mogel kak Slovenec te kronce zaslužiti? Konsekventni ste, gospodje pri „Ljudski posojilnici“. Če nas že dr. Plachki v Ptuj zaštopa, zakaj pa ne bi naša posestva prodali Nemcu! Sicer pa pravijo hudomušneži, da je treba dati gotovim osebam „dober bakiš“ pa se vse lahko kupi od „Ljudske posojilnice“. V prihodnje bodo tudi štajerski Slovenci znali, kako da treba ravnati z gospodi od „Ljudske posojilnice“.

— **Na adreso železniškega ravnateljstva v Trstu.** Nova železnica iz Ljubljane v Trst, ki jo je izključno po slovenskem čezmju in pretežna večina potujočega občinstva, ki se poslužuje te železnice, so Slovenci. Naravno bi torej bilo, da bi se železniška uprava v prvi vrsti ozirala na Slovence in pred vsem spoštovala njih jezik. To pa ni tako! Železniška uprava prezira slovenski jezik kjerkoli more. Opozarjamo pri tej priliki na vozne listke, na postajne napise v Gorici in na tržaškem teritoriju itd. A kar je naravnost nečuveno, je to, da železniška uprava mirno trpi, da sprevozniki na tej progi izključujejo imena postaj zgolj v nemškem jeziku! Ljudstvo ob tej železnici ne pozna nemških imen, ki tudi faktično ne eksistirajo; ker kličejo sprevozniki zgolj nemška imena, se često prigodi, da izstopajo slovenski potniki na napačnih postajah, ali se pa vozijo drugam, kamor so bili namenjeni. Mislimo, da takšni slučaji niso v interesu potujočega občinstva in da bi bila dolžnost železniške uprave, storiti vse, da se prepreči taki dogodki! Železniška uprava pa v kljub opetovanim pritožbam ne ukrene ničesar! V nedeljo 14. t. m. je na primer spremljal vlak, ki odide ob treh popoldne iz Gorice, sprevoznik, ki je klical imena postaj samo v nemškem jeziku. Tu je bilo slišati samo imena kakor „Tolmein, Wocheiner Feistritz, Wocheiner Vellach, Veldes“ itd. Kdo izmed ljudstva pa pozna ta imena? Ali se naj ljudstvo gre učiti nemških imen, da vstreže s tem zagrizenemu nemškutarskemu sprevozniku?! Odločno zahtevamo od železniške uprave, da poskrbi, da bo slovenski jezik na novi železnici vžival tiste pravice, ki mu gredo, sicer si jih poiščemo sami in sicer na način, ki železniški upravi gotovo ne bo ljub! Takisto tudi terjamo, da bodo tudi na objektih slovenski napisi, ne pa takšne spakdranke kakor n. pr. Mertvasky bachbrücke pri Avči in Porzenbachviadukt pri Hudi Južni!

— **Več občin gornjeradgosskega okraja** je storilo sklep, da je slovenski jezik znanstveni uradni jezik in

zahtevalo, da naj jim o. kr. uradi v prihodnje določijo vse dopise v slovenskem jeziku. Č. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj je pa ta sklep takoj, ko je izvedelo zanj, v smislu občinske postave razveljavilo, češ da nasprotuje veljavni postavi. Kako so gospodje nagli, kadar se gre za pravice slovenskega jezika in kako se boje slovenskega uradovanja. To je naravnost smešno! Da se gospodje, ki služijo na Spodnjem Štajerskem, tako boje slovensčine, je znamenje, da je ne razumejo. Za ljubi kruhek se jim gre. Ko bi se enkrat uveljavilo načelo, da se mora vsem slovenskim strankam dopisovati v njihovem jeziku, bi skoraj vsi uradniki, ki služijo pri okr. glavarstvih po Spodnjem Štajerskem, morali popihati v severne kraje. Seveda občine ne bodo preje mirovale in se pritoževale, dokler ne pridejo do svojih pravic. Ako imamo Slovenci dolžnosti, imamo tudi pravice. Prve moramo izpolnjevati, druge pa hočemo uživati.

— **Kako obrekujejo kaplani v „Slovenecu“.** Znani zagorski dopisnik oblaža vsako soboto vse ne-ljube osebe v „Zagorskih novicah“. Znanemu rodoljubnemu poštenjaku, trgovcu Müllerju, dosedaj ni mogel do živga, dasi je vedno vohal tudi okoli njegove hiše. Nedavno pa se mu je vendar ponudila prilika za obrekovanje. Neki delavec Höher je nagloma umrl; po nesreči pa je bil tisti dan tudi v Müllerjevi trgovini ter izpil tri „frakeljee“ takozvanega „grenkega“, pri čemer ni zaužil niti toliko alkohola, kakor bi ga v enem fraklju ruma, dasi je znano, da najboljši katoliki izpijejo po tri osminke ruma pred mašo. A „Slovenec“ dopisnik je napravil iz treh „frakeljeev“ (osminke) 3 pollitre in hinavsko vprašuje: „Ali ni kaznivo enemu človeku dati poldrugi liter žganja izpiti?“ — Kaj je bil vzrok Höherjeve smrti, ne vemo, a Müllerjev „grenki“ ga gotovo ni spravil pod zemljo. Posvečenega dopisnika in obrekovalca pa vprašamo, kako pa je v katoliških konzorcijskih ker marsikoli sam kaplan toči jeruš katoliškim pivcem, dokler imajo denar, potem pa še na „kredo“. Ako bi trije kozarčki „grenkega“ bili smrtonosni, bi bil naše dobro katoliško ljudstvo že davno vrag pobral z marsikaterim kaplanom vred.

— **Novi okrajni glavar v Ptuj** bo, kakor se govori, vitez Madeyski, sin bivšega ministra koalicijske dobe.

— **Šolske vesti na Štajerskem.** V pokoj je šel nadučitelj Jarenini Josip Slekovec. Štirirazrednica v Polzeli se je razširila v petrazrednico. Premesčen je vsled lastne prošnje učitelj Ivan Kavčič od Sv. Kunigunde na Pohorju v Remšnik.

— **Umrla je** včeraj v ljubljanski bolnici gospa Emilija Beneš, roj. Urbas, lekarnarjeva vdova in posestnica v Litiji. Zapustila je dva majhna otroka. Rajna je bila dobra Slovenka, jako ljubeznjiva in prijetna družabnica. Litijske-šmartinske Slovence izgubijo z njo dobro prijateljico in Ciril-Metodova družba podpornico; zastopala je tudi pokroviteljstvo lit. šmart. Slovence. Za njo žaluje tudi nje mati g. Adalberta vdova Tratnik. Blag ji spomin!

— **Predavanje.** Jutri ob 8. uri zvečer bo predaval g. A. Chrška v dvorani „Puntigamske pivnice“ na Turjaškem trgu št. 1 o predmetu: „Zveza cerkve z državo ob času reformacije“. — Vstop je prost vsakomur.

— **Odbor „Ljubljanske društvene godbe“** opozarja čast. člane vnovič na občni zbor, kateri se vrši jutri ob polu devetih zvečer v hotelu „Ilirija“, Kolodvorske ulice.

— **Umrl** je danes ljubljanski tovarnar Binder.

— **Železniška vest.** Načelstvo tukajšnjega južnega kolodvora je peticionalno v službo 20 pomožnih sprevoznikov, in sicer so štirje iz tukajšnje, 16 pa iz drugih postaj, kar je znak, da promet narašča.

— **Prijateljski sestanek krojaških mojstrov** se vrši danes ob osmih zvečer v gostilni pri „Ornetu“ Gradišče št. 13.

— **Iz pridige Pomarančarja.** Še poleti je bilo neko nedeljo, ko je Pomarančar zopet pridigoval svojim ovčicam o brezvercih in liberalcih. Rekel je: Veste ljubi moji, na svetu so ljudje brez vere, veste brezverci, ki nimajo nobene vere, veste nobene

vere. Ko bi jaz ne čuval nad vami, ja, čuval nad vami, ljubi moji, nad vami; godile bi se čudne reči, ljubi moji, čudne reči. Prišli bi in veste prišli bi, pa bi izginili sedaj eden, veste sedaj eden, sedaj drugi, ja, sedaj drugi in bi ga dobili mrtvega v gozdu, mrtvega v gozdu. Ljubi moji, ja veste, to so tisti, veste to so tisti, ki so čez duhovne, čez nas duhovne, bojte se tistih, bojte se jih itd. Tako klobasarijo govori danes v 20. stoletju duhovnik in zraven še duhovni svetnik na prižnici. Ali se naj čudimo ljudem, ki ne pridejo z nikomur drugim v dotiko, kakor s takimi farji in svojimi sovrotnimi nevedneži, da potem ljudje sovražijo človeka, če je le na najmanjšem sumu, da je liberalac. Tem katoliškem kljukcem in krivoprisežnikom res ne pristoji družega, da jim z Greuterjem rečemo: Fej, lažnjivi dervisi.

— **Smrt pijanca.** V ponedeljek so našli v jarku ob državni cesti v Spodnjih Lokah pri Krašnji 69letnega prevzitarja Tomaža Rogliča iz Zirov. Roglič se ga je prejšnji večer preveč nalezal, da je po poti padel v jarek in utonil v odnotni vodi.

— **Javno predavanje.** V soboto zvečer, 20. t. m. bo v Windischerjevem salonu v Kandiji predaval gosp. pristav V. Rohrmann o povzdigi mlekarstva v novomeški okolici. Pričetek točno ob 8. zvečer.

— **Črnovrški kaplan** g. Pravhar dela župnijski izpit. Seveda gre, kakor bi bilo namazano, ker se je gospod z znanim grdim obnašanjem na črnovrškem protestnem shodu in z blatenjem pošteni ljudi po „Slovenecu“ šenklaškim gospodom — silno prikupil.

— **Črnovrškega učitelja** napada sobotni „Slovenec“ ter zavija na način, kakor da bi bil g. Silvester kriv, da so žene, ki so demonstrirale, prišle v sodnijsko preiskavo. O ti neumni katoliški tepci ali pa lumpje, ali ne veste, da je naznanilo državnemu pravdnstvu vso stvar orožništvo in demonstrantje se bodo sodili po tem, kako bodo izpovedale priče, a ne kako pišeta „Slovenski Narod“ ali „Slovenec“. Menimo, da ne bode ostal g. Silvester dolžan primerne odgovora tem grdim žegnanim ljudem.

— **V Črnem vrhu nad Idrijo** je umrl ta teden 84 let stari vrli mož Peter Lampe iz Zadloga. Vestno je opravljal do zadnjih dni vsa domača opravila vzlic visoki starosti. Častitljivemu starčku blag spomin! — **Na Dornu pri Metkoci** je pogorel pretekli ponedeljek velik kozolec, vreden s premičninami okrog 10.000 K. Stavba je bila lastnina brata župana hotedrskega Petkovska, po domače Prižarja. Posesnik je zavarovan le za 3000 K. Zažgali so brčkone zopet otroci.

— **Električna železnica na Vipavskem.** Lastniki vodne sile Hublja, pritoka reke Vipave, so našli strokovnjake, ki izkoristijo doslej zanemarjeno gonilno silo za elektrarno, ki bi dajala električni tok za svečavo in obrtno porabo celi Vipavski dolini in Gorici. Ako se to zgodi, bo za označene kraje velike važnosti, ker bo dana možnost novih industrijskih podjetij. Zlasti se pa hoče konzorcij najprej oprijeti dela zveze Ajdovščine s Postojno in Kobdiljem potom električne železnice. Najmanjša vodna sila je proračunjena na 750 konjskih sil, srednja 1200, najvišja 2000; najmanjša se da povišati do 2000 z napravo vodnih nabiralnikov, kar je lahko izvedljivo. — Toliko pa bi zadoščalo vsem potrebam za veliko let in je na ta način izvedljiva električna železnica po Vipavski dolini. Inženir g. Moser iz Basla v Švici je zdaj v Gorici, da zagotovi porabo električne sile, ki bo na razpolago. Kakor hitro se oglasi dovolj strank, ki sprejmejo električni tok, se ustanovi družba, ki izvrši načrte. Potrebni kapital je zagotovljen. Gospod inženir Moser daje vsa potrebna pojasnila in navodila interesentom, industrialcem, županom in načelnikom korporacij. — Stanuje v Gorici v hotelu „Südbahn“. Oglasi se tudi na Vipavskem povsod, kjer je pričakovati sodelovanja. Zlasti pa se bode na Vipavskem z zastopniki različnih vipavskih občin in korporacij posvetovali glede trasiranja nove električne železnice iz Ajdovščine do Postojne in iz Manč do Kobdilja. Po dovršenih posvetovanjih se bode takoj pričelo z gradnjo električne železnice, katere bode v prihodnjem letu že dogotovljena. Vsekakor je sedaj gotovo, da bode v letu 1907. drdrala električna železnica po prelepi Vipavski dolini. Nova železnica bode eminentne važnosti, da, vitalnega pomena za celo Vipavsko dolino.

— **Kulturna sličica.** Iz laškega okraja se nam piše: V našem sicer čisto slovenskem okraju se vsled industrijalnih podjetij in premogokopov — kot je to — žal tudi drugod med Slovenci tako — šopirijo Nemci, odnosno njih podrepanki, nemčurji, kakor gospodarji v vsem javnem življenju. So pač vsa večja podjetja — razen delniške pivovarne v Laškem trgu — v našem

okraju v rokah tujcev. Ti Nemci alias Zidi in Lahi, kakor n. pr. na Hrastniku: Trboveljska premogokopna družba, steklarna W. Abels Erben ter tvornica kemičnih snovi. Ustavimo se to pet na Hrastniku ob juž. žel. — Ta kraj tvori ozko dolino, ki sega od postaje tja do podnožja Ojstrskega hriba, približno uro hoda. Zrak te dolinice ali bolje tega „grabna“ je nasičen tvorničnega dima, raznih miazem in plinov. Zdravstveno stanje ne more tu biti kaj ugodno. Vse prostor ob obeh straneh ceste, ki vodi tik malega potoka od kolodvora pa do rudnika je skoraj povsem zazidan z raznimi tvorničnimi poslopji, s hišami za delavce in še drugimi stavbami. Nad to cesto skoraj vzporedno pa vodi normalnotirna rudniška železnica naravnost od premogokopa k tiru južne železnice. — Prvi večji kompleks od postaje južne železnice ob tej cesti je steklarna, stara kalupa. Delavci „glažute“ so večji del nemškega pokolenja, ki pa govore jezik, kateri je strašna mešanica. „Glažarji“ baje povsod tako govore, celo v — orijentu. A to naj bi že bilo! Sicer pa so ti ljudje na zelo nizkem nivou izobraženosti ter pijančevanju — vzlasti žganjipitju — kaj vdani. Da „glažarski“ otroci niso kaj primerno sodruštvo našim slovenskim, je pač ob sebi umevno! Sicer pa je tudi ta tvornica v „grabnu“ etapa nemštva in nje uslužbenci na čelu jim „direktor“ Viltznigg (Vilčnik) — verni njega oprede. — Od steklarne pridemo do kemične tovarne („ta kemiš“), katere glavna faktorja sta brata pl. Gossleth: Juri in Francesco in na kemik — Fric Burger; vsi trije kulturni vitezi nemški. Obe vili — Gossleth in Burger — bi znali pripovedovati marsikatero markantno o kulturnem delu teh laških Nemcev! Kakor ti gospodje sicer črte Slovence, tako pa vendar ljubijo — ali so vsaj ljubili, zdaj pač že težko gre — našega pokolenja ženske... Birč v „kemični“ je pravo vzgajališče priganjavev za nemško šolo. Vse, kar hodi in šepa, dela za „Mutter Germanio“, naše delavce pa izkoriščajo do zadnje srage. Kanzleidirektor Diernmayr, laborant Killer, „burschel“ Bruno e tutti quanti: vsi so za „nemški“ graben, a vendar brez slovensčine ne bi mogli eksistirati niti teden dni. — Pri premogokopu ni dosti bolje. Tudi tam se tvezajo možje a la Leiler, Terpotiz (Trpotec) & Comp. za blaženo nemščino, a ne bi niti enega „hunta“ premoga na mogli spraviti na dan brez vražjih „bindišarjev.“ Kaj vse so v zadnjem času spravili „germanski“ gospodi in gospodiči v grabnu proti zaslužnemu, v poštenju osivelu zupanu F. Rošu! In zakaj? Zato, ker je mož — poštenjak branil domačo grudo ter se potegnil za jezik domačini nov. Zategadelj pa, domačini, po koncu! Tujec Vam ne bode gospodaril! Ohrabrite se! Brez vas ne opravijo ničesar! Le združite se v trdno falango in brez strahu v boj za domovinstvo! Domačin gospodar, tujec pa se prilagodi, če hoče: in dobro bode... Drugače pa ne sme in ne more biti!

— **Iz Dobove pri Brežicah.** V Mihalovih pri Dobovi se je prigodila velika nesreča. V nedeljo popoldne je v omenjeni vasi nastal ogenj, ki je v najkrajšem času trem gospodarjem vpepelil vse: poljske prideleke, gospodarska poslopja in tudi stanovanja. Revščina je tako velika, da se obračamo do vseh usmiljenih src s prošnjo, da bi blagovolili s kakimi doneski priti ponesrečenim družinam na pomoč. Tozadevne pošiljatve naj se blagovolijo pošiljati na podpisani odbor za dobovske pogorelece. Vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme in razglasi v časopisih. — Simon Gajšek, nadučitelj; Anton Pernat, župnik; Ludovik Potočnik, učitelj.

— **Siten vojak** je infanterist Jožef Medved v Celju. Pretekle nedelje se ga je mož precej nalezal, nakar je po mestu grede tolkel po vsakem oknu v pritličjih hiš toliko časa, dokler ga niso prišli in odvedli v zapor.

— **Akademično tehnično društvo „Triglava“ v Gradcu.** I. redni občni zbor akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu se vrši dne 20. oktobra 1906 ob 8. uri zvečer v prostorih društva s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo upravitelja. 4. Poročilo revizorja. 5. Slučajni.

— **„Narodna Čitalnica“ v Cerknem na Goriškem** je društveno knjižnico na novo uredila, jo spopolnila z lepim številom novih knjig in jo izpremenila v „javno ljudsko knjižnico“, ki je vsakomur pristopna. Knjige se izposojujejo na posebno izkaznice, ki jih izdaja knjižničar članom brezplačno in nečlanom po 20 v. Za vsako izposojeno knjigo je plačati 2 v. Knjižnica je odprta vsako nedeljo od 9.—10 ure dopoldne in vsako sredo od 6.—7. ure zvečer. S tem se obračamo do vseh

rodoljubov, ki jim je pri sreči prsila svetla in izobrazba v največji občini na Goriškem, z vladno prošnjo, da blagovolijo nakloniti omenjeni knjižnici podporo bodisi z radodarnimi zneski bodisi s primernimi knjigami. — Vsako darilo hvaležno sprejema odbor.

— **Nasilen postajenačelnik.** Miho Kovačič iz St. Ferjane na Goriškem je obdolžil neki sprevodnik na postaji vipavske železnice v St. Petru, da je ubil veliko steklenico za žganje, ko je v Kamnjah nakladal lovorovo perje v vagon. Sprevodnik je naročil šentpeterskem postajenačelniku, naj poskrbi, da bo Kovačič plačal žganje. Ker se je Kovačič temu upiral, češ, da ni ubil steklenice, ter hotel oditi, je skočil postajenačelnik za njim in ga začel bitti po glavi, po obrazu, držeč ga za prsa. Kovačič se je pri tem zgrudil na tla. Postajenačelniku sta priskočila na pomoč še dva druga in vsi trije so ga spravili potem na postajo, kjer jim je moral pustiti domovnico. Kovačič se je nato podal k zdravniku, kjer je dobil sprejeto o telesni poškodbi in jo nesel orožnikom. Res lepe razmere na vipavski železnici.

— **Radi detomca so v Gradežu na Goriškem aretovali 35letno vdovo Gregoretta-Manin.** Detom je izvršila baje meseca avgusta t. l. kakor pravijo, jo je naznanila njena lastna mati.

— **Po vsem telesu se je opekla 4letna Olga Šusteršič iz Sežane,** ker se je preveč približala ognjišču. Prepeljali so jo v tržaško bolnico.

— **Roparski napad na denar-nega pismonoša.** K napadu na denarnega pismonoša Andreja Velikonjo v Trstu se poročajo sledeče podrobnosti: Nobenega dvoma ni več, da je odpošiljatelj poštna nakaznica v hišo, kjer se je izvršil roparski napad, ter napadalec ena in ista oseba. Napadalec je ta namen skušal že večkrat uresničiti. Dognalo se je, da od 27. septembra do 15. t. m. ni oddal nič manj nego devetnajst poštnih nakaznic, ki so pisane vse z eno in isto pisavo, a imajo vedno drugo ime odpošiljatelja ter seveda tudi različno ime naslovnika, katerega nikdar ni bilo mogoče dobiti, ker je bilo izmišljeno. Napadalec je odpošiljal zneske po 3, 4 ali 5 K in naredil naslov navadno v take hiše, kjer so temni hodniki, da se človeka težko spozna. V hišo, kjer se je izvršil napad, je poslal dve nakaznici obenem, ena je bila naslovljena na Ludovika Cesconu, druga na Alojzija Vatto. Kot odpošiljatelj je bil podpisan Adam Boncinelli. Napadalec je bil pač samo eden. Kuharica Ivana Piccolini je na klic Velikonje takoj prihitela v vežo, kjer se s stopnjic pridrevil črno oblečen človek s površnikom na roki. Ko ga je vprašala, kaj se je zgodilo, ji je odgovoril: "Nič ni" in zbežal mimo nje na cesto. Ropar Velikonje ni udaril s sekirino ostrino, ampak z nje ušesi. Udarci je bil sicer hud in bi bil Velikonja gotovo mrtev ali vsaj nezavesten obležal, če bi svoje službene čepice, ki mu je bila prevelika, ne imel na debelo s papirjem podložene. Sekira je čisto nova in ni nič krvava, kakor smo včeraj pomotoma poročali. Naročena je bila direktno od neke tovarne v Ybsitzu na Nižje Avstrijskem. Morda se bo po tej tovarni dalo dognati ime napadalec. Policija je razpisala 500 K nagrade onemu, ki bi podal kake vesti, da bi se prišlo na sled napadalcu.

— **Grozna zakonska drama** se je odigrala sredi v Trstu v ulici delle Sette Fontane. 34letni Anton Kuret je 15krat z nožem zabodel svojo 28letno ženo Jakobino in jo smrtnonevarno ranil, ker so v bodljavi vsi v vratu in hrbtu. Kuretova sta se poročila pred 6. leti, zakon je bil pa vsled močnejše silne ljubosumnosti zelo nesrečen, tako da sta se zakonska sodnijsko ločila. Mož je bil obsojen v alimentacijske stroške, katere so mu vsak mesec pri njegovi plači odtrgavali. Da bi preprečil to plačevanje, je pustil svojo stalno službo pri "Lloyd" in stopil v službo "Avstro-ameriške parobrodne družbe" ter služboval na parnikih te družbe. Pred par dnevi je prišel s parnikom iz Amerike, počakal je včeraj ženo za voglom neke hiše in izvršil imenovani čin. Kuret najbrž ni čisto pri zdravi pameti in je bil že dvakrat v opazovalnici. Pred 10 leti je imel ljubico. Iz ljubosumnosti jo je zabodel v vrat z nožem, sam pa spil steklenico karbolove kisline, da bi se usmrtil. Rešili so oba. Tudi njegov brat Jakob je iz ljubosumnosti svojo ženo napadel in jo s kladivom nabijal po glavi. Ravno tako ljubosumen je bil njun oče, ki je zapustil vsled tega vso družino in odšel v svet. Anton Kuret se je sredi potem sam javil pri policiji.

— **Izpred tržaškega porotnega sodišča.** Kakor smo že poročali, je stal tržaški zlatar Dragotin Vekjet pred tržaškimi porotniki, obtožen, da je v svoji trgovini sem navrtal blagajno in simuliral tatvino, da bi dobil od zavarovalne družbe zavarovalnino. Obravnava je bila končana

snoči in je bil Vekjet oproščen od obtožbe. Vekjetu kot splošno priljubljenemu možu so čestitali vsevpjek.

— **Štrajk.** V Trstu štrajkajo krojaški pomočniki in modistinj. Imeli so tudi shod, na katerem so sklenili nadaljevati štrajk.

— **Predrzna tatvina.** 14letnemu mornarskemu vajencu Jurju Riosu v Trstu je neznan tat na cesti iztrgal ročni kovčeg, v katerem je bilo 36 K denarja in nekaj obleke.

— **Nogo si je zlomila** 40letna Viktorija Muselji v Trstu.

— **Slovensko akademsko društvo „Adrija“ v Pragi** ima svoj I. redni občni zbor v soboto, 20. t. m. ob 8. uri zvečer v Svozovi dvorani, Akademický dům, Spálená 20.

— **C. kr. avstrijske državne železnice.** Vsled odredbe c. kr. železniškega ministrstva z dne 10. vinotoka 1906, se glede na izredni naval blaga na črtah v okrožjih c. kr. ravnateljstev državnih železnic na Dunaju, v Lincu, Beljaku, Inomostu in Trstu v veljavnostjo od dne 12. vinotoka 1906 naprej, dokler se ne prekliče, roki za nakladanje ali razkladanje tovornih vozov, vsako posebej na 6 dnevnih urnižajo. Kakor dnevne ure veljajo ure od 8. zjutraj do 6. zvečer. Postaj Trst c. kr. drž. žel. ter Trst prosta luka c. kr. drž. žel. se skrajšanje teh nakladalnih in razkladalnih rokov ne tiče in tudi ne tovornih vozov, ki prihajajo iz prometa državne železnice na postajo južne železnice v Trstu, da se nakladajo ali razkladajo.

— **Toaletno milo se podražilo** znova za 10%. Podraževali se zopet sklicujejo na zvišanje cen surovin. Ko bodo pa cene surovin padle, pa milo vseeno ne bo nič ceneje!

— **Prenežne roke ima.** Danes zjutraj se ni zljubilo prisiljencu Francetu Lampretu iz Bektajna na Koroškem pri hiši na Dunajski cesti nositi opeke, vsled česar jo je odkuril, a že v Kolodvorskih ulicah ga je policijski stražnik zgrabil za ovratnik in ga zopet odvedel v hišo pokore. Vprašan, zakaj je to storil, je rekel, da vsled tega, ker so njegove roke za opeko nositi prenežne.

— **Tatvini.** Branjevcu Etoreju Montresorju je bila snoči v Židovski stezi ukradena 30 K vredna dvokolnica. — Delavcu Jožefu Bizjaku je neki dolgoročnejši ukradel dva suknjica, dva klobuka, srebrno verižico in zlat prstan, v skupni vrednosti 37 kron. V obleki je imel tudi svojo vojaško knjižico.

— **Nesreča.** Včeraj je na goriški železnici odtrgal vlak sprevodniku Bobniču nogo. Bobnič je bil svoj čas stacioniran v Šiški. Natančnejši podatki nam še niso znani.

— **Izpod policijskega nadzorstva** še meseca julija pobeglega vaganta Andreja Eržena, je te dni orožništvo prijelo v Idriji.

— **Poredneži.** Včeraj je policija aretovala osem obrtnih vajencev, ker so se med potjo v šolo in iz šole na ulici nedostojno obnašali.

— **Delavske gibanje.** Včeraj sta se odpeljala z južnega kolodvora na Prusko 2 Slovenca, iz dunajske okolice se je pa vrnilo domov 60 Lahov.

— **Izgubil je neki gospod črno usnjato denarnico** z vsebino 40 K. — Mizarjeva žena Marija Kregarjeva iz Zapuž je izgubila, ali pa ji je bila iz žepa ukradena denarnica, v kateri je imela 51 K denarja.

— **Plesni tečaji.** Priljubljeni učitelj plesa g. Morterra, ki je že več let sem učil vsako zimo plesati, se je zopet vrnil v Ljubljano.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer v meščanskem hotelu „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert z a. člani. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Ljubljanski sekstet na lok** koncertuje danes zvečer od polu 10. ure dalje v kavarni „Austria“. Vstop prost.

— **Jugoslovanske vesti.** „Slovenski Jug“ živi! Pretekli teden smo zabeležili vest, da preneha list „Slovenski Jug“, ki si je stekel neveljivih zaslug za razširjenje jugoslovanske ideje, izhajati. Z ozirom na to smo dobili iz Beograda veselo poročilo, da je vest o prenehanju „Slovenskega Juga“ popolnoma izmišljena. „Slovenski Jug“ pavzira samo med počitnicami in prične zopet redno izhajati 21. t. m. Naročnina za ta izborni urejevan list znaša na leto 10 K. Vsak zaveden Jugoslovane mora biti naročen na ta časopis! Vemo, da se je lani že dokaj Slovencev naročilo na ta list, a to je še vse premalo, nadejamo se, da se bo letos število naročnikov na „Slovenski Jug“ znatno pomnožilo!

— **Bolgarski oddelek** „Zveze jugoslov. književnikov in časnikarjev.“ „Društvo na bolgarskijte publicisti“ v Sofiji je imelo preteklo soboto izredni občni zbor, na katerem je predaval prof. Popoviljev o nazorih

ruskega učenjaka Komarovskega o orientskem in makedonskem vprašanju. Društvo je na to volilo v osredni odbor „Zveze jugoslovanskih književnikov in časnikarjev“ za podpredsednika M. Teodorova, župana sofijskega, za tajnika prof. Popoviljeva in za člana Ilijo Georgova, Georgija Pejjeva in Kozak Čermaka.

— **Velik hrvaški dobrotnik.** V terek so pokopali v Zagrebu posestnika „Grand hotela“ Leopolda Schwarza. Pokojnik je bil zelo bogat in je zapustil preko pol milijona kron v dobrodelne namene. Zapustil je: 400.000 K za bolnico v Zagrebu, 200.000 K za nakup zemljišča in zgradbo, 50.000 K za ureditev bolnice, 150.000 K za vzdrževanje bolnice, 40.000 K za 4 študentske zagrebške srednješolske dijakke, 10.000 K za hrano ubogim školskim otrokom, 10.000 K za podporo revnim delavcem, po 2500 K zavodoma za slepe in gluhe in po 300 K vsakemu zagrebškemu društvu, ki se peča s postrežbo bolnikov in podpiranjem revežev.

— **Izvirno delo na hrvaški pozornici.** V terek se je v zagrebškem gledališču uprizorila izvirna drama „Pjesma“, ki jo je napisal Mirko Dečak. Drama je, če se sodi po ocenah, vspela prav lepo.

— **Sistiranje nove bosanske znamke.** Nove bosanske pošne znamke, ki so 1. oktobra prišle v promet, so vsled ukaza drž. vojnega ministrstva sistirane. To se je odredilo, ker so imele znamke samo nemški napis, kar je po vsi deželi izzvalo silno ogorčenje.

— **Tiskovna pravda.** Vodja hrvaške opozicije v Osieku dr. K. Neumann je tožil radi razžaljenja časti župnika dr. Konrada Hekembergerja in urednika lista „Die Drauf“ Julija Pfeifferja. Dr. Hekemberger je bil vzgojitelj otrok bivšega bana Khuen-Hedervarja. Sodišče je obsodilo dr. Hekembergerja na 3 mesece zapore ali 900 K globe, urednika Pfeifferja pa na 4 mesece zapore ali 1200 K globe. Razen tega izgubi list na kavci 200 K.

— **Japonska flora** na Bolgarskem. Nekateri bolgarski vrtnarji so naročili razna semena z Japonskega z namenom, da bi poskusili dotične rastline aklimatizovati na Bolgarskem. Vsi ti poskusi so imeli krasen uspeh. Bolgarska zemlja se je izkazala kot izredno ugodna za japonska semena. Z ozirom na to bodo naročili bolgarski vrtnarji nova in raznovrstna semena z Japonskega.

— **Interesantna volitev.** Gjustendilski list poroča ta-le čuden slučaj: „V vasi Trnovlak v bolgarski občini se je volitev občinskega odbora izvršila pod predsedstvom Haralampija Stojmenova, učenca 3. razreda bolgarske ljudske šole, dečka, ki je star 11 let. Volitev je bila potrjena!“

— **Hrvatski narodnjaki.** „Hrvatska“ je pred nekaj dnevi priobčila intervju z nekim odličnim članom bivše „narodne stranke.“ Po tem intervjuju se dele madjaroni v „koritaše“ in „narodnjake.“ „Narodnjaki“ ne stremijo po nikaki rehabilitaciji s strani Madjarov, niti potem, da bi bili sprejeti med rezolucioniste. Ti „mladi narodnjaki“ se bodo organizovali v posebnem klubu, ki se bo boril za ustavne svoboščine in razširjenje deželne avtonomije.

— **Najnovejše novice.** Bolgarsko sobranje je sklicano na dan 28. t. m.

— **Na napačnega** je naletel Klepar, ki pomočnik Bernhard je v dunajskem predmestju skušal iztrgati nekemu gospodu zlato verižico. Napadeni pa ni bil nihče drugi kakor dunajski krvnik Lang. Takoj je podrl napadalca na tla ter ga potem vlekkel na policijo.

— **Cena medovini** se je zopet zvišala.

— **Samomor.** Na Reki je skočila hčerka bivšega župana Sabina pl. Martini s prvega nadstropja na tlak ter se ubila.

— **Nesreča na morju.** Pri Bizerti se je potopil francoski podmorski čoln „Lutrin“ z dvema častnikoma in 14 vojaki.

— **Grof Beck,** načelnik generalnega štaba, je dobil znak za 60-letno službovanje v brilantih. Znak mu je cesar osebno izročil. Tako odlikovanje še ni dobil v Avstriji dosedaj nihče.

— **Hohenlohejevi** spomini na Bismarcka so že razprodani, dasi se jih je tiskalo 7000. Založnik je plačal princu 100.000 mark honorarja.

— **Skrajno predrzno sleparstvo.** V Berlinu je prišel včeraj opoldne k vojaškim stražam pri kopalšču in strelišču v stotnika oblečen mož s službenim znakom okoli pasu. S strogim glasom je zapovedal

vojakom, naj mu slede, ker mora izvršiti cesarjev ukaz. Ukazal je vojakom nabasati puške in nataktni bajonete, nakar so odkorakali pod njegovim vodstvom na kolodvor. Tam je dal vsakemu eno marko za me-nažo, kupil jim vozne listke ter se odpeljal z njimi v Köpenick. Tam so korakali naravnost k magistratu. Pri vseh vhodih je nastavljal straže z nasajenimi bajoneti, ki niso smeli nikogar pustiti ven ne noter. Sam pa je šel z dvema vojakoma v županovo sobo ter mu osorno naznanil: „Na najvišji ukaz ste moj ujetnik! Takoj odprite v Berolin.“ Ko je župan, ki je rezervni častnik, skušal nekaj ugovarjati, mu je zapovedal hudi stotnik molčati ter pokazal na vojake. „Moja legitimacija so tile vojaki!“ Kot rezervni častnik mu je moral dati župan častno besedo, da ne bo skušal pobegniti, nakar mu je stotnik dovolil, da ga sme do pred Berolina spremljati tudi njegova so-proga. Potem se je podal k blagajniku, mu zapovedal knjige zaključiti, nakar je kontroliral natančno, seštel denar v blagajni, ki ga je bilo nekaj nad 4000 mark, ga spravil v vrečo, isto zapečatil ter potrdil v blagajniški knjigi, koliko je našel gotovine. Tudi blagajniku je napovedal v cesarskem imenu aretacijo. Skupaj z županom sta se morala odpeljati v zaprti kočiji v Berolin na glavno stražo. Jetnika sta spremljala dva vojaka z nasajenima bajonetoma in domači policaj. Zagonečno je, da ni odprli velike omare, v kateri je bilo za dva milijona mark državnih papirjev, pač pa je vzel ključ s seboj. Zahteval je sicer tudi denar glavne blagajne, toda kontrolor, ki je imel ključ, je že odšel domov. Potem je vojakom ukazal, naj še stražijo magistratno poslopje eno uro, nakar se smejo vrniti v Berolin. Pred magistratom se je zbralo na stotine ljudi, ki so ugibali, kaj je pač zakrivil župan. Orožniki so se seveda podvrgli stotnikovim ukazom, ter delali red med množico. Potem se je stotnik sam odpeljal. Seveda so na glavni straži debelo gledali, ko sta vojaka pripeljala ugledna ujetnika. Vojaki, orožniki in vsi prebivalci so namreč sedli na li-manice skrajno predrzemu sleparju, ki ga sedaj zaman iščejo.

— **Ljubavne afeze na ruskem carskem dvoru.** Sedanji diktator Rusije veliki knez Nikolaj Nikolajevič, ki je morganatično poročen z grofico Potocko, se je zadnje čase ohladil proti njej ter se zaljubil v vdovo velikega kneza Sergija, Elizabeto. Pripravlja se ločitev zakona. Druga afera se tiče carjeve sestre, velike kneginje Olge, ki je stara 24 let in omožena z oldenburškim vojvodom Petrom. Olga se hoče ločiti od svojega moža, v kar jo baje sili sam car, ki želi, da se poroči z nekim velikim knezom.

— **Uršulinke — oštirke.** Če smejo kuhati redovniki žganje (Chartres, Benediktinec), ako varijo pivo (Paulauer Salvatorbräu), če smejo imeti veliko oštarijo (avgustinci v Klosterneuburgu), zakaj bi tudi nune ne smele imeti hotela? Imele ga bodo in sicer uršulinke v Ostende v provinciji Westflandern v Belgiji. Hotel bo imel 5 nadstropij, površja je 840 m². Ker je Ostende eno največjih kopališč, bo dajal hotel brez dvoma velike dohodke. Za natakari-ce se oglasi baje nekaj iz Ostrogona izgnanih nune!

— **Spreten stavec** more postaviti v eni minuti 40 do 42 črk, to je v eni uri 2500 in v enem dnevu, če se računa na dan po 10 delavnih ur, 25.000 črk. Če bi hoteli zarisati pot, ki jo naredi stavčeva roka k posameznim predalčkom omare in zopet nazaj k vrstomeru, kamor postavlja črke, na papirnem traku, meril bi ta trak na večer devet milj. V enem letu bo napravila roka pridnega stavca, ako se računa v enem tednu šest delavnih dni, 3000 milj t. j. približno 20.000 km.

— **Zakaj udari strela največkrat v polne pade?** Po mnogem opazovanju se je prišlo do tega, da udarja strela le v polne pade in le zelo redkokdaj v prazne. Kanadski kmetje so splošno mnenja, da je prazen pod najvarnejše pribežališče med nevihti. V resnici je to mnenje kolkortoliko upravičeno, akoravno ni popolnoma pravo. Razjasniti se da ta pojav jako priprosto. Ako je na podu sveže pokošeno seno, se to zelo razgreje. Obenem se vzdiguje par, ki izpolni ves pod. Ta par, oziroma zračna mokrota, pa je dober prevodnik elektrike, zato ni čudno, če si izbere strela pot v zemljo najraje skozi polne pade.

— **Natakariji brez frakov.** Budimpeštanski natakariji so sklenili, da pri izvrševanju svojega posla ne bodo več nosili frakov, ker so jako nespretni in nerodni. Vsled tega so predložili odboru natakarskega društva prošnjo, da jim dovoli, da se oblačijo v enostavno črno obleko. Po dolgem posvetovanju je odbor sklenil soglasno, da se prošnji ugodi in budimpeštanski natakariji odslej ne

bodo nosili več frakov, kadar bodo stregli gostom.

Književnost.

— **„Slovenski Trgovski Vestnik“** ima v 10. številu naslednjo vsebino: 1. Izredni občni zbor. 2. Naš „Trgovski kolektor“ za leto 1907. 3. Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani. 4. Nagodba z Ogrsko z ozirom na užitnino in carino. 5. Kaj je treba vedeti podjetniku, trgovcu in obrtniku o dohodarstvenih predpisih. 6. Raznoterosti. 7. Slovensko trgovsko društvo v Celju. 8. Društvene vesti. 9. Književnost. 10. Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani.

Telefonska in urzgodna poročila.

Belgrad 18. oktobra. Njegovo Veličanstvo kralj Peter I. je odlikoval župana stolnega mesta Ljubljane Ivana Hribarja z redom sv. Save III vrste — Podpolkovnik Vukasović.

Dunaj 18. oktobra. Položaj je še vedno docela nejasen in še vedno ni nič upanja, da se doseže glede nemške zahteve o dvetretjinski večini kako sporazumljenje. Klerikalca Gessmann in Schlegl sta zveržila kompromisni predlog, naj se uveljavi dvetretjinska večina za 24 let, a ta predlog je bil že pri prvih dogovorih s prizadetimi strankami pokopan. Zdaj kuje ministrski predsednik Beck nov kompromisni predlog in je v to svrhu poklical k sebi Gessmanna, princa Liechtensteina in vladnega priganjača Löckerja. V odseku za volilno reformo pride šele sredi prihodnjega tedna do odločitve, to je, do glasu anja, kajti oglašeni je k § 42 še 16 govornikov.

Dunaj 18. oktobra. V odseku za volilno reformo delajo zdaj Čehi obstrukcijo. V današnji seji je imel dr. Stránský velik obstrukcijski govor proti nemški zahtevi, da se mora razdelitev volilnih okrajev postaviti pod varstvo dvetretjinske večine. Zavračal je nemško zahtevo tudi s stališča časti in dostojnosti češkega naroda. V dopoldanski seji je prišel do besede edini dr. Stránský. Seja se bo nadaljevala ob treh popoldne.

Dunaj 18. oktobra. Minister zunanjih del grof Goluchowski, je bil danes v dveurni avdijenci pri cesarju in mu je ponudil svojo demisijo. Eni trde, da je demisija že sprejeta, drugi pa pravijo, da se to sicer še ni zgodilo, a da ni dvoma, da bo sprejeta. Kdo postane naslednik grofa Goluchowskega, tega nihče ne sluti. Čuje se, da je poslanik v Petrogradu, baron Aerenthal, ponudeno mu mesto odklonil.

Dunaj 18. oktobra. Železniški odsek je danes sprejel načrt o podražavljenju severne železnice z dostavkom, da je pri nastavljanju uradnikov jemati ozir na jezikovne in narodnostne razmere v posameznih krajih.

Dunaj 18. oktobra. Grajalni odsek je danes sklenil, da ne bo predlagal grofu Sternbergu graje, češ, da ga je posl. Onciul provociral. V plenumu pri razpravi o tem poročilu je pričakovati bur-nih prizorov.

Budimpešta 18. oktobra. Ministrski predsednik Wekerle je danes predložil ministrskemu svetu zakonski načrt o Rakoczyjevi rehabilitaciji.

Pariz 18. oktobra. Ministrski predsednik Sarrien je demisijoniral. Skoro gotovo postane Clémenceau njegov naslednik.

Forman

proti
nahodu

Škatljica 40 vin.
Po vseh lekarnah.

Učinek presenetljiv. Ob pričetku nahoda skoro nezmotljiv uspeh.

Umrli so v Ljubljani.
Dne 16. oktobra: Ivan Matko, sprevodnik 39 let, Marije Terezije cesta 10, Meningomyelitis. — Ana Kranjc, delavka, 78 let, Radeckega cesta 11, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17.	9. sv.	741.6	10.4	sl. svzh.	del. oblak.
18.	7. sv.	740.6	10.0	sl. jvzhod.	oblačno
	3. pop.	739.1	13.9	brezvetno	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 11.8°, normala: 10.2° — Padavina: — mm 0.0

Posojila v gotovini

se dajejo takoj in tajno osebam boljših stanov, c. kr. častnikom in višjemu svečenstvu — iz premoženja plemenske rodbine — pod ugodnimi pogoji. — Prošnje na g. Josipa pl. Jankoviča, Kispes, (Ogrsko). 3641-6

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV 1397

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

Meščanski hotel „Lloyd“.

V četrtek, dne 18. oktobra t. l.

KONCERT

Društvene godbe za člane.
Nečlani plačajo 40 vinarjev.
Začetek ob 8. uri.
Za množični obisk se priporoča

Dragotin Tausas,
restavrat.

Važno za konsumente plina!
C. kr. trgovinsko ministrstvo
je z
d žavnim darilom
odlikovalo

Wouwermanov gorilec

po vseh kulturnih državah zavarovan s patenti,
ki daje po izvidu
c. kr. tehnol. obrt. muzeja
povprečno do

50%

prihranka

pod realnim jamstvom in ob ravnotaki svetilnosti kakor jo dajo doslej rabljeni gorilci.

Ponudbe na glavnega zastopnika
Viljema Ellbogen
podjetje za štednjo plina po sistemu Wouwermans

HALBMAYR & Co
na Dunaju, IX.,
Nussdorferstrasse 14.

Telefon št. 21312.
Glavni zastopnik se nahaja te dni le kratek čas v Ljubljani v hotelu „pri slonu“.

Iščejo se solventni zastopniki.

Delavci

kateri so pri strojih za obdelovanje železa vajeni ali tisti, ki se hočejo v tej stroki izvežbati, dobe stalno službo v tovarni za stroje

G. Tönnies, Ljubljana. 3759-1

Agenti

z znanjem pri zasebnikih proti mesečni plači 80 K in visoki proviziji se iščejo takoj povsod po vseh mestih, krajih in okrajih za prodajanje novih patentovanih predmetov, neuprtnih pri vsakem gospodinjstvu, v mestu in na kmetih. To agenturo tudi vsakdo, ki ima pri zasebnih znanje, izvršuje lahko kot postransko opravilo.
Ponudbe pod sifro „Novost 1907“ na Rudolfa Mosse v Pragi. 579-2

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“

Od 14. oktobra do 20. oktobra 1906:

Afrika. 5-10 kron

vsak dan lahko zasluži gospodje in dame z nenapornim delom. Vpraša naj se od 9. do 11. dopolne v Gosposkih ulicah št. 15, v pritličju na levo. 3750-1

Podraženje mila.

Oziraje se na nedavno v skoro vseh dnevnih priobčeno naznanilo Zveze avstrijskih industrijcev na Dunaju, da so 11. t. m. sklenili tvorničarji mila da zaradi zopetnega rapidnega podraženja tolšč podraže milo, tudi jaz naznanjam svojim odjemalcem, da moram tudi sam iz istega vzroka vnovič podražiti milo za 3 K pri 100 kg. 3758-1

V Ljubljani, 18. oktobra 1906.

Pavel Seemann.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-1

MINLOS^{ov} PRALNI PRAŠEK

KAKOR EN MOŽ SE GA DRŽE MILIONI.

Vpisana varstvena znamka.

Daje bleščečo belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih pridatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z gorenjo varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev
" s 500 " 30 "
" z 1 kilo 56 "

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:
L. Minilos,
Dunaj I., Mölkerbastei 3.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doklepe in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
- - - vzajemno zavarovalna banka v Pragi. - - -
Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsakekzi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gosposkih ulicah števil. 12.

Dva ključarska vajenca

ki bi bila pri njem tudi na stanovan in brani, sprejme takoj **Anton Brekvar** v Florijanskih ulicah št. 1. Ljubljana. 3722

Upokojen orožnik

vešč slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, išče službe oskrbnik vratarja, sluga, skladiščnika, čuvaj eventualno občinskega tajnika ali drug kot pisar. Ponudbe na upravnish „Slov. Naroda“ pod šifro „Orožnik“ 3720-1

Prav ceno se prodaja

Prodajalna miza (pudel) pripravljena za specerijo, predalnik za moko, več mer in še skoro docela nov salonski koster. 371-1
Več v Ljubljani, Škofje ulice št. 15 v trgovini.

Dobra kavarne

na lepem prostoru v Ljubljani je naprodaj.
Ponudbe po „Kavarna“ na upravnish „Slov. Naroda“. 3182

Trgovski pomočnik

vojaščine prost, vešč slovenskega in nemškega jezika želi vstopiti v kavežo trgovino specerijskega blaga. Kje, pove upravnish „Slovenske Naroda“. 3720-1

Sode

vinske od 100 do 700 litrov vsebi proda po nizki ceni 3465

Fran Cascio
Vegove ulice števil. 10

Pozor, ključavničarji in kovarji
Proda se zaradi smrti po najnižji ceni dobro ohranjena železna

stružnica

(Drehbank)
z vsem potrebnim orodjem.
Več pove **Celestin Jelenec**, Dv pri Žužemberku. 3736

Trgovski pomočnik

specerijske in železninske stroke želi svoje sedanje mesto s 25. oktobrom premeniti.

Ponudbe pod „R. B.“, na upravnish „Slov. Naroda“. 3676-4

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošila šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi 3letno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezjska razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 3760

Vsaka šivilja

ki bi svojim naročnicam rada predložila ličen modni list, naj se takoj za poskušnjo naroči na „Genre Parisien“, samo K 3-25 za tri mesece. Najboljši in najcenejši modni list s 60 modeli; slovenska, francoska, italijanska in nemška izdaja. Administracija „Genre Parisien“ v Tridentu. 3616-6

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem.

Odda se tudi
hlev za dva konja.

Naslov pove upravnish „Slov. Naroda“. 2845-32

Danes, dne 18. vinotoka t. l.
v kavarni „AUSTRIA“

koncert

sekteta na lok.

Začetek ob polu 10. zvečer. Vstop prost.

Za mnogobrojni obisk se priporoča
KRVARIČ,
kavarnar. 3753

Prodaja iz konkurznega sklada.

Iz Dragotin Seliškarjevega konkurznega sklada se bode prodala dne 20. oktobra 1906 ob 9. uri dopoldne v Ljubljani v Prešernovih ulicah št. 5, v pritličju potom javne dražbe

cela oprava mlekarne

obstoječa iz strojev, posod, oprave in drugih stvari.

Inventurni zapisnik in dražbene pogoje je mogoče vpogledati v moji sarni med uradnimi urammi (8-12 in 2-5)
V Ljubljani, dne 11. oktobra 1906.

Ivan P. Vencajz,
odvetnik v Ljubljani, Dunajska cesta 19 (Medjatova hiša)
kot oskrbnik konkurznega sklada. 3716-3

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znan

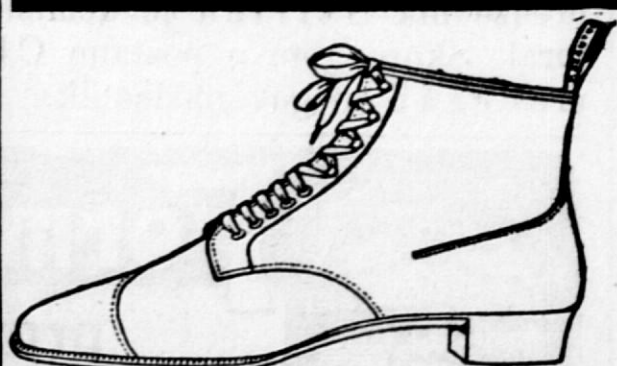
najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. štev.

Neprilježni izdelki se zamenjajo.

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

„Derby“.

Pred. št. 373. Boxealf z močnimi podplati K 13-
" 433. Lakovina " 15-50

„Schick“

Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6-
" 720. Lakovina " 6-90

„Chevrete“

Pred. št. 1148. Chevrete s polkoutes podpet.
šiv. podpl. K 9- — Pred. št. 1149. Franc.
Chevrete, St. Louis XV. podpetki K 12- —

Pred. št. 553. Sabahid " K 10-50

" 567. Ia Boxealf " 13-
" 610. Lakovina " 12- —